

TAVSİYE KARARI

ŞİKAYET NO : 01.2013/199
KARAR NO : 2013/85
ŞİKÂYETÇİLER :
ŞİKÂYET EDİLEN İDARE : Orman ve Su İşleri Bakanlığı (Re'sen)
ŞİKÂYET EDİLEN İDARENİN ADRESİ : Söğütözü No:14/E Çankaya / ANKARA
ŞİKAYETİN KONUSU : Orman köyünde devamlı ikamet etmelerine rağmen köy nüfusuna kayıtlı olmayan, 1587 sayılı mülga Nüfus Kanununda 2003 yılında yapılan değişiklik nedeniyle nüfus kayıtlarını ikamet ettikleri orman köyüne nakletme imkanları da kalmayan şikayetçilerin, 6831 sayılı Orman Kanununun 31. ve 32. maddeleri kapsamında, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara tanınan haklardan yararlanma talebine ilişkindir.
ŞİKÂYET BAŞVURU TARİHİ : 03/06/2013
KARAR TARİHİ : 27/11/2013

USÛL

I. ŞİKÂYET BAŞVURU SÜRECİ

1) Şikayetçi tarafından 03/06/2013 tarihinde posta yoluyla Kurumumuza gönderilen şikayet dilekçesi, sayılı dosyaya kaydedilerek incelemeye alınmıştır. Diğer şikayetçiler tarafından 07/08/2013 ile 13/08/2013 tarihlerinde posta yoluyla Kurumumuza gönderilen ve sayılı dosyalara kaydedilen şikayetler hakkında, aynı sebep ve konuya ilişkin olmaları nedeniyle sayılı dosyada birleştirme kararı verilmiştir.

Şikayet başvurusunun karara bağlanması için 28/3/2013 tarihli ve 28601 mükerrer sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 41/1-a ve 46/1 maddesi ile İmza Yetkileri Yönergesinin 7 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi uyarınca, şikayetin incelenmesine ve araştırmasına geçilmiş, şikayet no karar no.lu Tavsiye önerisiyle Kamu Başdenetçisine sunulmuştur.

II. ÖN İNCELEME SÜRECİ

2) Şikayet başvurusunun ön incelemesinde; şikayetçilerden şikayet başvurusunda bulunmadan önce idare nezdinde başvuruda bulunarak idari başvuru yollarını tükettiği anlaşılmış, diğer şikayetçilerin bu yönde bir başvurularının bulunup bulunmadığı konusunda herhangi bir bilgi ve belge bulunmamakla birlikte, şikayet konusunun aynı olması nedeniyle diğer şikayetçilerin idari başvuru yollarını tüketip tüketmediklerinin araştırılmasına gerek görülmemiş, öte yandan, şikayet dilekçelerinde, “şikayet edilen idare” bilgilerine yer verilmemekle birlikte, konunun Orman ve Su İşleri Bakanlığı’nı ilgilendirmesi nedeniyle adı geçen Bakanlık taraf olarak kabul edilmek suretiyle, şikayetin inceleme ve araştırmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

OLAY VE OLGULAR

I- ŞİKAYETİN KONUSU, HUKUKİ SEBEPLER VE İSTEMİN ÖZETİ

3) Şikayetin konusu:

4) 1990 yılında Ağrı İli Patnos İlçesinden, Bilecik İli Bozüyük İlçesi ve Köylerine göç eden ve köylerinde devamlı ikamet etmelerine rağmen köy nüfusunda kayıtlı bulunmayan, 1587 sayılı Nüfus Kanununda 2003 yılında yapılan değişikliklerle nüfus kaydı nakli imkanı kalmaması nedeniyle 6831 sayılı Orman Kanununun 31 ve 32. maddeleri kapsamında, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara tanınan haklardan yararlanamayan orman köylülerinin söz konusu haklardan yararlanmalarının sağlanması talebiyle Kurumumuza şikayet başvurusu yapılmıştır.

5) Hukuki sebepler:

- Türkiye Cumhuriyeti Anayasası
- 6831 sayılı Orman Kanunu
- 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu ve Mülga 1587 sayılı Nüfus Kanunu
- Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik

6) İstem özet:

Köyde devamlı oturmalarına rağmen oturdukları köy nüfusuna kayıtlı olmayan, 1587 sayılı Nüfus Kanununda 2003 yılında yapılan değişiklik nedeniyle nüfus kayıtlarını oturdukları köye nakletme imkanları da kalmayan, bu nedenle 6831 sayılı Orman Kanununun 31. ve 32. maddeleri kapsamında, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara tanınan haklardan yararlanamayan orman köylülerinin söz konusu haklardan yararlanmalarının sağlanması talep edilmektedir.

II- ŞİKAYET KONUSU OLAYLAR

A) Dosyadaki bilgi ve belgelerin özeti:

7) 03/06/2013 tarihinde Kurumumuz kayıtlarına giren, şikayetçi ait şikayet dilekçesi.

8) Orman ve Su İşleri Bakanlığına, şikayet konusu ile ilgili bilgi ve belgelerin Kurumumuza gönderilmesi için gönderilen 18/06/2013 tarihli ve sayılı yazımız.

9) Orman ve Su İşleri Bakanlığında alınan ve şikayet konusuna ilişkin cari mevzuat hakkında bilgi içeren 08/07/2013 tarihli ve sayılı cevabi yazı.

10) Diğer şikayetçiler tarafından aynı mahiyetteki dilekçelerle yapılan başvurular hakkında, aynı sebep ve konuya ilişkin olmaları nedeniyle sayılı dosyada birleştirilmelerine dair 28/08/2013 tarihinde verilen ... adet birleştirme kararı.

11) Orman ve Su İşleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliği ile Orman Genel Müdürlüğüne yazılan, şikayet konusu hakkında mevzuat değişikliği yapıp yapılmayacağı sorulduğu 10/09/2013 tarihli ve sayılı yazımız.

12) Orman Genel Müdürlüğünün 18/09/2013 tarihli ve sayılı cevabi yazısı.

13) Orman ve Su İşleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin 25/10/2013 tarihli ve sayılı cevabi yazısı.

B) Olaylar

14) Şikayet başvuru dilekçesindeki ilgili olaylar özetle şöyledir:

15) Şikayetçiler 1990 yılında Ağrı İli Patnos İlçesinden Bilecik İli Bozüyük İlçesi Köylerine göç etmişlerdir.

16) Köy nüfusunda kayıtlı bulunmayan şikayetçiler, 1587 sayılı Nüfus Kanununda 2003 yılında yapılan değişikliklerle nüfus kaydı naklinin imkansızlaşması nedeniyle Orman Kanununun 31 ve 32. maddeleri kapsamında, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara tanınan haklardan yararlanamamaktadırlar.

17) Şikayet dilekçelerinde, şikayetçilerin siyasi ve idari mercilere çeşitli başvurularda bulunmuş olmalarına rağmen sonuç alamadıkları belirtilmiştir.

18) Bunun üzerine 03/06/2013 tarihinde Kurumumuza şikayet başvurusu yapılmıştır.

19) Kurumumuzca yapılan yazışmalar neticesinde

20) Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğünün 18/09/2013 tarihli ve 371 sayılı yazısında; *şikayetçilerin ikamet ettiği köylerin 6831 sayılı Orman Kanununun 31. maddesi kapsamında olduğu, bu kanun maddesi kapsamında hak sahibi olunabilmesi için bu köy nüfusuna kayıtlı ve bu köyde devamlı ikamet edilmesi gerektiği, uygulama yönetmeliğinin ikinci bölümünün hak sahipliğinin tespiti başlığı altında;*

B) Hak sahibi olmayanlar

a) Köy nüfusuna kayıtlı olup ta köyde devamlı oturmayanlar,

b) Köyde devamlı oturup ta köy nüfusuna kayıtlı olmayanlar diye belirlendiği,

Gerek kanunda gerekse uygulama yönetmeliğinde açıkça belirlendiği üzere 6831 sayılı Orman Kanunu gereği indirimli fiyatla satışı yapılan zati yapacak ve yakacak hakkından şikayetçilerin yararlanmasının mümkün olmadığı,

Şikayetçilerin bulunduğu köyünde , 6831 sayılı Orman Kanununun 37. maddesi gereği yıllık programa alınmış orman ürünleri dışındaki her nevi orman ürünü ve artıklarını toplama hakları olduğu,

Orman Kanununun 30. maddesi gereği Orman Ürünlerinin Tahsisli Satışları Hakkında esasların 4/c maddesine göre; Orman Kanununun 31 ve 32. Maddeleri kapsamına giren

köylerde, zati ihtiyaçtan istifade edemeyen köylülerin yapacakları ev, ahır, ambar, samanlık ve kümes inşaatları ile köy müşterek ihtiyaçları ve bunların tamirâtı için 40 metreküpi geçmemek üzere orman ürünleri satışı yapıldığı, belirtilmiştir.

Orman ve Su İşleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin 25/10/2013 tarihli ve sayılı cevabi yazısında; “Şikayete konu husus Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri kapsamında bulunmaktadır. Zira kanunun anılan hükümleri kapsamında hak sahibi olunabilmesi için köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı surette ikamet edilmesi icap etmektedir.

Mahumları olduğu üzere, 31/08/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri mülki hudutları içinde verimli ve yeterli devlet ormanı bulunan köylerdeki köylülere ormanı sevdirmek, istifadelerine sunmak ve ormanın korunmasını sağlayıp tahribine mani olmak maksadıyla uygulanmaktadır. Kanunun asıl gayesi orman köylülerinin buldukları mahaldeki ormanı koruması karşılığında bazı haklardan faydalandırılmasıdır.

Hali hazırda Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri kapsamında 21.000 köy bulunmakta olup buralarda yaklaşık 7.000.000 vatandaşımız yaşamaktadır. Bunların tamamı hak sahibidir. Ayrıca 14/8/1987 tarihli ve 19544 sayılı Resmi Gazete’de yayımlayarak yürürlüğe giren 6831 sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33’ncü Maddelerinin Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 5 inci maddesinin (B) bendinin (a) ve (b) altbentleri hükümleri uyarınca , “a) Köy nüfusuna kayıtlı olupta köyde devamlı oturmayanlar,” ile “b) Köyde devamlı oturupta köy nüfusuna kayıtlı olmayanlar,”ın hak sahibi olamayacağı açıkça ifade edilmiştir.

Dolayısıyla şikayete konu sıkıntının izale edilebilmesi için öncelikle 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerinde ve buna bağlı diğer ikincil mevzuatta değişiklik yapılması gerekmektedir.

Bununla birlikte, talep edilen düzenlemenin yapılması halinde köy nüfusuna kayıtlı olma zorunluluğunu kaldırdığı gibi köyde devamlı oturma zorunluluğunu da kaldırarak; köyde devamlı oturmadığı halde köy nüfusuna kayıtlı olmanın hak sahipliği için yeterli olmasına sebep olacağından, söz konusu madde hükümlerinde öngörülen hak sahipliği sınırının çok fazla genişletilerek suistimallere yol açabileceği düşünülmektedir. Bu minvalde, talep edilen yönde düzenleme yapılması halinde, hak sahibi olmayan köylüler ile büyükşehirlerde oturup da sonradan orman köylerine yerleşenlerin de hak sahibi olabilmelerinin yolunu açacağından ve hak sahiplerinin sayısı çok fazla artabileceğinden, uygun mütalaa edilememektedir.

Diğer taraftan, adrese dayalı nüfus kayıt sisteminde nüfus nakilleri kalktığı için mülki hudutları içinde devlet ormanı bulunan bir köy nüfusuna kayıtlı olan vatandaşlarımız herhangi bir sebeple (köy birleşmeleri, ayrılmaları, göç vb.) yine hudutları içinde Devlet ormanı bulunan bir başka köyde devamlı oturmaları halinde mevcut haklardan yararlanamamakta ve mağdur olmaktadır. Bu vatandaşlarımızın devamlı oturdukları köyün haklarından faydalanmalarının sağlanması ve mağduriyetlerinin giderilebilmesi maksadıyla, 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerine:

“Mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan; köy nüfusuna kayıtlı iken, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde devamlı oturan ihtiyaç sahibi hane reisleri yukarıdaki haklardan yararlanmaya devam eder.”

fıkrasının ilave edilmesinin uygun olacağı mülahaza edilmekte olup konuyla alakalı olarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından çalışmalar yapılmaktadır.” denilmiştir.

III- ŞİKAYET KONUSU İLE İLGİLİ MEVZUAT

21) Türkiye Cumhuriyeti Anayasası

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Başlangıç bölümünde düzenlenen “eşitlik” ilkesine ilişkin; “Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak milli kültür, medeniyet ve hukuk düzeni içinde onurlu bir hayat sürdürme ve maddi ve manevi varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu;” hükmü,

22) “**Kanun önünde eşitlik**” başlıklı 10. maddesinde düzenlenen “eşit işlem” ilkesine ilişkin; “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.” hükmü,

23) “**İdarenin bütünlüğü ve kamu tüzelkişiliği**” başlıklı 123. maddesinde düzenlenen “**idarenin bütünlüğü**” ilkesine ilişkin; “İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür” hükmü,

24) “**Ormanların korunması ve geliştirilmesi**” başlıklı 169. maddesinde düzenlenen; “Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir, bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir.

Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz.

Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasi propaganda yapılamaz; münhasıran orman suçları için genel ve özel af çıkarılamaz. Ormanları yakmak, ormanı yok etmek veya daraltmak amacıyla işlenen suçlar genel ve özel af kapsamına alınmaz.

Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ile 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz.” hükmü,

“**Orman köylüsünün korunması**” başlıklı 170. maddesinde düzenlenen; “Ormanlar içinde veya bitişiğindeki köyler halkının kalkındırılması, ormanların ve bütünlüğünün korunması bakımlarından, ormanın gözetilmesi ve işletilmesinde Devletle bu halkın işbirliğini sağlayıcı tedbirlerle, 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin değerlendirilmesi; bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar **görülmeyen yerlerin tespiti ve orman sınırları dışına çıkartılması; orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi kanunla düzenlenir.**

Devlet, bu halkın işletme araç ve gereçleriyle diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırıcı tedbirleri alır.

Orman içinden nakledilen köyler halkına ait araziler, Devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırılır.” hükmü.

6831 sayılı Orman Kanunu

25) **Madde 31 – (Değişik : 22/5/1987 - 3373/8 md.)** “Mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan ihtiyaç sahibi hane reislerine, köyde barınmaları için yapacakları ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan okul, cami, sağlıkevi, köy yolu köprüsü ve köykonağı ihtiyaçları için yapacak emval bu ormanlar civarındaki istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile

kesme, taşıma ve istif masrafları alınmak suretiyle bir defaya mahsus olmak üzere verilir. Bu maddeye giren inşaatlar için hak sahiplerinin talebi halinde bu yapacak emval yerine, karşılığı idarece nakit olarak ödenir. Tamiratlar için ise, en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri üzerinden emval verilir veya karşılığı nakit olarak idarece ödenir.

Nakit ödeme hallerinde işletmesindeki kerestelik emvalin son üç aylık açık artırmalı satış fiyatı ortalamasından, yeni inşaatlarda tarife bedeli ve fiili masraflar, tamiratlarda ise maliyet bedelinin üçte biri düşülür. Bu şekilde hesaplanan meblağın yüzde doksanı (% 90) ödenir.

Tamir için tamir ihtiyacının verildiği tarihten itibaren en az beş yıl geçmedikçe, ev, ahır, ambar, samanlık ve kümesin yeni olarak yapıldığı tarihten itibaren ise en az on yıl geçmedikçe tekrar ihtiyaç verilmez. Tamir için verilen miktar, yeni olarak yapılan ev, ahır, ambar, samanlık ve kümes için verilen ihtiyacın dörtte birini geçemez.

Emval yerine, nakit ödeme esas ve usulleri Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığınca tespit edilir.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları tarife bedeli ile karşılanır. Satış istif yerlerinden karşılanması halinde ise kesme, taşıma ve istif masrafları ayrıca alınır.

Bu maddeye göre verilen yapacak emvalin gayesi dışında kullanılması ve başka bir yere taşınması yasaktır. Ancak, hak sahiplerinin ev ve müştemilatının tabii afete maruz bulunması, baraj veya gölet alanı içinde kalması veya hak sahibinin iskana tabi olması hallerinde yapacak emvalin ve enkazın nakline veya satışına müsaade edilebilir. Bu ihtiyaçların aynı köy halkı arasında devrine idarece izin verilebilir.

Köyden kesin olarak ilişkisini keseceklere ait sahipli yapıların enkazı Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının tespit edeceği esaslara göre nakledilebilir veya satılabilir.

Bu madde hükümlerine göre verilen yapacak ile bunların enkazı ve yakacak odun hacedilemez.

Nakit verilmesi halinde, nakit ödeme amacı ile ilgili inşaat ve tamiratın yapılması zorunludur. Aksi halde 98 inci madde hükümleri uygulanır.”

26) Madde 32 – (Değişik : 22/5/1987 - 3373/9 md.) “Mülki hudutları içinde verimsiz devlet ormanı bulunan köylerde, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan hane reisleri ile, hudutları içinde verimli devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2500'den aşağı olan kasabaların muhtaç halkına kendi ihtiyaçlarına sarfetmeleri şartıyla yapacakları, ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes ihtiyaçları için bir defaya mahsus; okul, cami, köy yolu köprüsü ve köykonağı gibi köy müşterek ihtiyaçları için de ihtiyaç hallerinde olmak üzere, en yakın satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri karşılığı yapacak emval verilir.

Bu yerler halkının yakacak odun ihtiyaçları her yıl en yakın istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri ile karşılanır.

Birinci fıkrada belirtilen köy ve kasaba hudutları dahilindeki ormanlardan ağaçlandırma, imar ve bakım gayesi ile yapılan kesimlerle elde edilen yakacak odunlar tarife bedeli ile bu köy ve kasaba halkına, ihtiyaçları için verilir.

31 inci maddenin yasaklarla ilgili hükümleri bu madde için de geçerlidir.”

27) 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu ve Mülga 1587 sayılı Nüfus Kanunu

1587 sayılı Nüfus Kanunu 29/04/2006 tarih ve 26153 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, 25/04/2006 tarih ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 71. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.

1587 sayılı Nüfus Kanununun “Yer değiştirme” başlıklı 4. Bölümünde yer alan mülga 28. madde: “**Madde 28 - MÜLGA - 21.10.2003 tarih ve 4992 sayılı Kanunla yürürlükten kalkmıştır.**

28) Yürürlükten kalkan madde metni: Asli ikamet yerinin değiştirilmesi halinde yeni yerine varış tarihinden başlayarak 2 ay içinde aile kaydının yeni ikametgah ittihaz edilen yere getirilmesinin ilgili tarafından istenmesi zorunludur. Bu beyan ve istek üzerine kayıtlı bulunduğu yerden nüfus kaydı getirilmek suretiyle yer değiştirme işlemi yapılır.

Yer değiştirme kaydı: Kendisini tanıyan iki tanık ve taşındığı yer nüfus memuru önünde yapacağı beyan üzerine üç nüsha düzenlenecek tutanakla yapılır. O mahalle veya köy aile kütüğünde açılacak yeni bir sayfaya yazılır. Nüfus cüzdanına da işlenir.

Tutanağın biri ayrıldığı yer nüfus memurluğuna gönderilerek oradaki kaydı kapatılır. Bir tutanak da merkez arşivine gönderilir. Yer değiştirme tutanakları ikametgah değiştirmelerinde ve yeniden aile kurmada düzenlenip evlenme, boşanma ve evlatlık gibi hallerde yer değiştirme tutanağı tutulmayarak gösterilecek belgeler üzerine yapılır.

Şehir, kasaba ve köy içerisinde mahalleden mahalleye yer değiştirme işlemi yapılamaz. Askerlik çağında olanların yer değiştirmeleri aile kütüklerine işlendikten sonra askerlik şubelerine de bildirilir.”

Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik

29) “İyi yönetim ilkeleri” başlıklı 6. madde: “Kurum, inceleme ve araştırma yaparken idarenin, insan haklarına dayalı adalet anlayışı içinde; kanunlara uygunluk, ayrımcılığın önlenmesi, ölçülülük, yetkinin kötüye kullanılmaması, eşitlik, tarafsızlık, dürüstlük, nezaket, şeffaflık, hesap verilebilirlik, haklı beklentiye uygunluk, kazanılmış hakların korunması, dinlenilme hakkı, savunma hakkı, bilgi edinme hakkı, makul sürede karar verme, kararların gerekçeli olması, karara karşı başvuru yollarının gösterilmesi, kararın geciktirilmeksizin bildirilmesi, kişisel verilerin korunması gibi iyi yönetim ilkelerine uygun işlem ve eylem ile tutum veya davranışta bulunup bulunmadığını gözetir ve iyi yönetim ilkelerine uyar.”

IV- ŞİKAYET KONUSUNA İLİŞKİN UYGULAMALAR

30) Anayasa Mahkemesi Kararı

¹5192 sayılı “Orman Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun”un 1. Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Karar:

¹AYM 22.11.2007, E: 2004/67, K: 2007/83, 19/01/2008 tarihli ve 26761 sayılı R.G.

“İçinde bulunduğumuz yüzyılda çağdaş ormancılığın amacı, ormanın sürekliliğini sağlayarak optimal yararlanmayı temin etmektir. Ormanlar varlıkları ve sağladıkları yararlar itibarıyla, toplumların yaşama düzenlerini etkileyen doğal kaynakların başında gelmektedir. Ormanlar ülkelerin ekonomik yaşamında olduğu kadar, sosyal yaşamlarında da büyük öneme sahiptirler.

İnsanlığın varoluşundan beri ormanlara ve elde edilen çeşitli ürünlere ve hizmetlere sürekli gereksinme duyulmuştur. Ormanlar varoluşlarıyla topluma temiz hava, çevre sağlığı, görsel zenginlik, toprağı koruma, iklimi iyileştirme ve su rejimini düzenleme gibi hizmetleri aracısız olarak sunabilirler. Bununla birlikte ormanlar, çeşitli nitelikteki ürünlerin kaynağı olarak büyük oranda öneme sahiptirler. Bilindiğı gibi bugün orman ürünlerinin (ana ve yan ürünler) 6 bin dolayında kullanım yeri bulunmaktadır. Ancak, orman kaynaklarının bu fonksiyonlarını gerçekleştirip topluma sunabilmeleri için öncelikle ülkemiz ormanlarının sağlıklı bir yapıya kavuşturularak korunmaları ile mümkündür.

Türkiye'de son yıllarda orman varlığının saptanması amacıyla yapılan çalışmalardan (Türkiye Orman Envanteri) anlaşılacağı üzere 20.2 milyon hektardır. Buna göre ormanlarımız ülke alanının yüzde 26'sını kaplamaktadır. Ormanlarımızın yüzde 44'ü ürün verebilen 'verimli orman' niteliğinde olup, geri kalan yüzde 56'sı da verim gücü düşük ya da bozuk makilik ve çalılıkların oluşturduğu 'verimsiz orman' niteliğindedir. Canlı bir varlık olan orman açıkta bulunması nedeniyle, canlı ve cansız birçok etkenin oluşturduğu çeşitli tehlikelerle karşı karşıya bulunmaktadır.

Ülkemiz ormanları için en tehlikeli yaratığın insan olduğu söylenebilir. İnsanların ormanda yaptığı zararlar arasında orman yangınları, hayvanlarını otlatmaları, tarla açmaları, kaçakçılık, ortam kirlenmesi vb. nedenlerle büyük oranda tahrip edilerek alanları daralmış ya da tamamen çıplaklaşmıştır. Türkiye, topraklarının önemli kısmı itibarıyla erozyonun çok ilerlemiş olduğu bir ülkedir.

Ülkemiz nüfusunun 9 milyonu sayıları 17 bin 445 olan ormaniçi ve kenarı köylerde yaşamaktadır. Bu da göstermektedir ki, Türkiye nüfusunun yaklaşık yedide biri ormanlarla iç içe yaşamaktadır (Yrd. Doç. Dr. Ali Küçükosmanoğlu Akşam Gazetesi, 9 Nisan 2003).

Ormanlar bir ülkenin doğal güzellik ve zenginlik kaynağıdır. Ormanların korunması, çevremizin ağaçlandırılması hem yurdumuz, hem de dünyamız için özel önem taşımaktadır. Bu nedenle, 27 Mart "Dünya Orman Günü" olarak her yıl kutlanmaktadır.

Ormandan beklenen maddi ve manevi yararların sağlanabilmesi, onun iyi bir şekilde korunması ile mümkün olacaktır. Bugün en önemli doğal kaynaklardan biri olan ormanların zararlı etkenlere karşı korunması, devletin ve bu arada vatandaşların en önemli görevleri arasında yer almalıdır.”

V- İNCELEME, ARAŞTIRMA ve SONUÇ

A) Şikayetçinin İddiaları

31) Orman köylerinde devamlı oturmalarına rağmen köy nüfusuna kayıtlı bulunmayan şikayetçiler, 1587 sayılı Nüfus Kanununda 2003 yılında yapılan değişiklikle nüfus kaydı nakli imkanı kalmaması nedeniyle Orman Kanununun 31. ve 32. maddeleri kapsamında, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara tanınan haklardan yararlanamamalarının eşitliğe aykırı olduğunu iddia etmektedirler.

B) İlgili İdarenin bilgi ve belgeleri

32) Orman ve Su İşleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin 25/10/2013 tarihli ve 1790 sayılı yazısında; “Şikayete konu husus Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri kapsamında bulunmaktadır. Zira kanunun anılan hükümleri kapsamında hak sahibi olunabilmesi için köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı surette ikamet edilmesi icap etmektedir.

Malumları olduğu üzere, 31/08/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri mülki hudutları içinde verimli ve yeterli devlet ormanı bulunan köylerdeki köylülere ormanı sevdirmek, istifadelerine sunmak ve ormanın korunmasını sağlayıp tahribine mani olmak maksadıyla uygulanmaktadır. Kanunun asıl gayesi orman köylülerinin buldukları mahaldeki ormanı koruması karşılığında bazı haklardan faydalandırılmasıdır.

Hali hazırda Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri kapsamında 21.000 köy bulunmakta olup buralarda yaklaşık 7.000.000 vatandaşımız yaşamaktadır. Bunların tamamı hak sahibidir. Ayrıca 14/8/1987 tarihli ve 19544 sayılı Resmi Gazete’de yayımlayarak yürürlüğe giren 6831 sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33’ncü Maddelerinin Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 5 inci maddesinin (B) bendinin (a) ve (b) altbentleri hükümleri uyarınca , “a) Köy nüfusuna kayıtlı olupta köyde devamlı oturmayanlar,” ile “b) Köyde devamlı oturupta köy nüfusuna kayıtlı olmayanlar,”ın hak sahibi olamayacağı açıkça ifade edilmiştir.

Dolayısıyla şikayete konu sıkıntının izale edilebilmesi için öncelikle 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerinde ve buna bağlı diğer ikincil mevzuatta değişiklik yapılması gerekmektedir.

Bununla birlikte, talep edilen düzenlemenin yapılması halinde köy nüfusuna kayıtlı olma zorunluluğunu kaldırdığı gibi köyde devamlı oturma zorunluluğunu da kaldırarak; köyde devamlı oturmadığı halde köy nüfusuna kayıtlı olmanın hak sahipliği için yeterli olmasına sebep olacağından, söz konusu madde hükümlerinde öngörülen hak sahipliği sınırının çok fazla genişletilerek suistimallere yol açabileceği düşünülmektedir. Bu minvalde, talep edilen yönde düzenleme yapılması halinde, hak sahibi olmayan köylüler ile büyükşehirlerde oturup da sonradan orman köylerine yerleşenlerin de hak sahibi olabilmelerinin yolunu açacağından ve hak sahiplerinin sayısı çok fazla artabileceğinden, uygun mütalaa edilememektedir.

Diğer taraftan, adrese dayalı nüfus kayıt sisteminde nüfus nakilleri kalktığı için mülki hudutları içinde devlet ormanı bulunan bir köy nüfusuna kayıtlı olan vatandaşlarımız herhangi bir sebeple (köy birleşmeleri, ayrılmaları, göç vb.) yine hudutları içinde Devlet ormanı bulunan bir başka köyde devamlı oturmaları halinde mevcut haklardan yararlanamamakta ve mağdur olmaktadır. Bu vatandaşlarımızın devamlı oturdukları köyün haklarından faydalanmalarının sağlanması ve mağduriyetlerinin giderilebilmesi maksadıyla, 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerine:

“Mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan; köy nüfusuna kayıtlı iken, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde devamlı oturan ihtiyaç sahibi hane reisleri yukarıdaki haklardan yararlanmaya devam eder.”

fikrasının ilave edilmesinin uygun olacağı mülhaza edilmekte olup konuyla alakalı olarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından çalışmalar yapılmaktadır.” denilmiştir.

C) İlgili Kamu Denetçisinin İnceleme ve Araştırma Bulguları:

33) İlgili Kamu Denetçisi tarafından nüfus mevzuatında yapılan değişiklik sonucu nüfus kaydının nakledilmesine imkan kalmaması nedeniyle; orman köyüne yerleşmiş, ancak nüfus kaydını nakletememiş, köy sınırlarının değişmesi nedeniyle ikametgahları ile nüfus kayıtları farklı köylerde kalan orman köylülerinin durumları hakkında planlanan ve/veya yürütülen

çalışma olup olmadığını, mevzuat değişikliği yapıp yapılmayacağı ve konuya ilişkin görüşleri sorulmuş olup, ilgili idarece, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 31. ve 32. maddelerine “Mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan köy nüfusuna kayıtlı iken, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde devamlı oturan ihtiyaç sahibi hane reisleri yukarıdaki haklardan yararlanmaya devam eder.” düzenlemesinin ilave edilmesinin uygun olacağını düşünüldüğü, konuyla ilgili Orman Genel Müdürlüğü tarafından çalışmaların yürütüldüğü belirtilmiştir.

VI- HUKUKİ DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

34) Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının “Ormanların korunması ve geliştirilmesi” başlıklı 169. maddesi ile “Orman köylüsünün korunması” başlıklı 170. maddesinde yer alan hükümlerden de açıkça anlaşılacağı üzere; Anayasal düzeyde orman ve orman köylüsüne büyük önem verilmektedir.

35) İdarenin bir taraftan orman varlığının korunması ve geliştirilmesi konusunda görev ve sorumlulukları olduğu gibi, diğer taraftan orman köylüsünün desteklenmesi yönünde de görev ve sorumlulukları bulunmaktadır.

36) Yalnızca orman köylüleri değil, tüm vatandaşlara idarenin eşit davranması, eşit işlem uygulaması gerektiği de Anayasal bir zorunluluktur. Eşitlik ilkesi, aynı şartlardaki kişilere aynı hakların tanınması esasına dayanır. Söz konusu şartların neler olduğunu hakkaniyete uygun şekilde belirlemek de yine yasama organı ile birlikte idarenin sorumluluğundadır.

37) **Diğer taraftan; yine Anayasal bir ilke olan idarenin bütünlüğü çerçevesinde; idare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür. Bunun sonucu olarak, herhangi bir mevzuatta yapılan bir değişikliğin diğer mevzuatı ne şekilde etkilediğinin takibi ve sorumluluğu idareye aittir. Bir kurumun görev alanına giren mevzuatta yapılan bir değişikliğin, diğer bir kurumun görev alanına giren mevzuatı etkilemesi durumunda bundan haberdar olmak ve idari, sosyal ve ekonomik sonuçlarını takip etmek her iki kurumun da görevidir.**

38) İncelemeye konu şikayet başvurusu; 1587 sayılı mülga Nüfus Kanununda yapılan değişiklikle nüfus kaydı nakli imkanının kalmaması sonucunda, orman köyüne yerleşip devamlı oturan ancak nüfus kaydı oturdukları köyde olmayan vatandaşların, söz konusu mevzuat değişikliği nedeniyle nüfus kayıtlarını oturdukları köye nakledememeleri nedeniyle 6831 sayılı Orman Kanununun 31 ve 32. maddeleri kapsamında, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde **köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara** tanınan haklardan yararlanamamasına ilişkindir.

39) Şikayet başvurusu; Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin “İyi yönetim ilkeleri” başlıklı 6. maddesi (bkz. pr.29) çerçevesinde, Anayasal ve yasal ilkeler ile yukarıda belirtilen hukuki ve idari uygulamalar dikkate alınarak şu şekilde değerlendirilmiştir.

I) Hukuka Uygunluk Denetimi Yönünden

40) 6831 sayılı Orman Kanununun 31 ve 32. maddelerine, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde **köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara** tanınan haklar düzenlenmiş olup; orman köylerinde devamlı oturmalarına rağmen şikayetçilerin nüfus kayıtlarının, ikamet ettikleri orman köylerinde olmaması nedeniyle söz konusu haklardan yararlandırılmamış olmalarında hukuka (mevzuata) aykırılık bulunmamaktadır.

II) Hakkaniyete Uygunluk Denetimi Yönünden

41) Şikayetçilerin nüfus kayıtlarının, ikamet ettikleri orman köylerinde olmaması nedeniyle 6831 sayılı Orman Kanununun 31 ve 32. maddelerine, mülki hudutları içinde verimli Devlet

ormanı bulunan köylerde **köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara** tanınan haklardan yararlandırılmamış olmalarında mevzuata aykırılık bulunmamakla birlikte,

1587 sayılı mülga Nüfus Kanununun “Yer değiştirme” başlıklı 4. Bölümünde yer alan 28. maddesinin 21.10.2003 tarih ve 4992 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılması sonucunda nüfus kaydı nakli imkanının ortadan kaldırılması,

1587 sayılı Kanunun, 29/04/2006 tarih ve 26153 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, 25/04/2006 tarih ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 71. maddesi ile yürürlükten kaldırılmış olması ve 5490 sayılı Kanunda da nüfus kaydı nakli imkanının tanınmaması nedeniyle,

2003 yılından sonra nüfus kaydı nakli imkanı ortadan kalkmış olup; mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan bir köyde devamlı ikamet etmesine rağmen, nüfus kaydı o köyde olmadığı için Orman Kanununun 31 ve 32. maddeleri kapsamında, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara tanınan haklardan yararlanamayan bir orman köylüsünün, ikamet ettiği köye sonradan nüfus kaydını nakledip söz konusu haklardan yararlanma imkanı da kalmamıştır.

42) Bu durumda; söz konusu haklardan yararlanmak için aranan esas kriter, değiştirilmesi mümkün olmayan nüfus kaydına dayandırılmış olmaktadır.

43) Çeşitli sebeplerle (köy birleşmeleri, ayrılmaları, göç, vb.) ikametgahı ile nüfus kaydı farklı yerlerde kalan orman köylüleri açısından bir çözüm üretmek üzere, Orman ve Su İşleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin 25/10/2013 tarihli ve 1790 sayılı yazısında;

“Diğer taraftan, adrese dayalı nüfus kayıt sisteminde nüfus nakilleri kalktığı için mülki hudutları içinde devlet ormanı bulunan bir köy nüfusuna kayıtlı olan vatandaşlarımız herhangi bir sebeple (köy birleşmeleri, ayrılmaları, göç vb.) yine hudutları içinde Devlet ormanı bulunan bir başka köyde devamlı oturmaları halinde mevcut haklardan yararlanamamakta ve mağdur olmaktadır. Bu vatandaşlarımızın devamlı oturdukları köyün haklarından faydalanmalarının sağlanması ve mağduriyetlerinin giderilebilmesi maksadıyla, 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerine:

“Mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan; köy nüfusuna kayıtlı iken, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde devamlı oturan ihtiyaç sahibi hane reisleri yukarıdaki haklardan yararlanmaya devam eder.”

fıkrasının ilave edilmesinin uygun olacağı mülahaza edilmekte olup konuyla alakalı olarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından çalışmalar yapılmaktadır.” denilmekle birlikte,

44) Yapılması planlanan mevzuat değişikliğinin kapsamının yeterli değildir. Şöyle ki;

Orman ve Su İşleri Bakanlığının yukarıda anılan yazısında da belirtildiği üzere; **“31/08/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddeleri mülki hudutları içinde verimli ve yeterli devlet ormanı bulunan köylerdeki köylülere ormanı sevdirmek, istifadelerine sunmak ve ormanın korunmasını sağlayıp tahribine mani olmak maksadıyla uygulanmaktadır. Kanunun asıl gayesi orman köylülerinin buldukları mahaldeki ormanı koruması karşılığında bazı haklardan faydalandırılmasıdır.”**

45) Burada dikkate alınması gereken husus, orman köyünde yaşayan vatandaşın köyünü sahiplenip, ormanı koruması ve geliştirmesinin sağlanmasıdır. Bunu sağlamak üzere verilecek olan hakların, değiştirilmesi mümkün olmayan nüfus kaydı gibi kriterlere bağlanması

Anayasada yer alan orman ve orman köylüsünün korunup desteklenmesine yönelik ilkelerle bağdaşmamaktadır.

46) Bu nedenle; orman köyü olmayan bir yerde nüfus kaydı bulunurken orman köyüne yerleşen ve devamlı olarak orman köyünde yaşayan vatandaşların; yaşadıkları, sevdikleri ve korudukları ormandan, nüfus kaydı o köyde olan vatandaşlar kadar yararlandırılması hakkaniyet gereğidir.

47) Bunu sağlamak üzere; Orman ve Su İşleri Bakanlığının yukarıda bahsedilen mevzuat değişikliği planlamasını genişletmesi ve nüfus kaydını nakletemeyen anacak orman köyünde devamlı oturan vatandaşların da hakkaniyet çerçevesinde ormandan faydalanmasının sağlanması gerekmektedir.

48) Orman ve Su İşleri Bakanlığından alınan bilgilere göre; hali hazırda Orman Kanununun 31 ve 32. maddeleri kapsamında 21.000 köy bulunmakta olup buralarda yaklaşık 7.000.000 vatandaşımız yaşamaktadır. Söz konusu madde metinlerinde geçen “**köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturanlara**” ifadesindeki “**ve**” kelimesini “**veya**” şeklinde değiştirilmesi yönünde bir mevzuat değişikliğinin hak sahibi sayısını çok arttıracığı ve bu durumun da ülkemizin orman varlığı kapasitesini olumsuz etkileyeceği açıktır.

49) Bu nedenle; söz konusu maddelerdeki ifadeleri değiştirmek yerine, maddelere yeni fıkra eklemek suretiyle, orman köyünde devamlı oturan vatandaşlar için bir düzenleme yapılması gerekmektedir.

50) Orman köyünde devamlı oturmasına rağmen nüfus kaydı o köyde olmayan vatandaşlar açısından “**devamlı oturma**” ifadesinin objektif bir kritere bağlanması, belirli bir süre boyunca orman köyünde devamlı surette oturmuş olan ve halen oturmaya devam eden vatandaşların nüfus kayıtları o köyde olmasa bile söz konusu haklardan yararlanmaya başlayabileceği yönünde bir düzenleme yapılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

51) Burada belirlenecek süre; kişinin orman köyünde oturduğu sürenin ormanı sevmeye, koruma ve geliştirme yönünde bir hayat sürdürdüğü ve nüfus kaydı o köyde olan orman köylüsü komşularıyla arasında bir fark kalmadığı konusunda kamu vicdanında yeterli kanaatin uyanmasını sağlayacak bir süre olmalıdır. Bunun tespitinin, konunun uzmanı ve idari sorumlusunun olan Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından yapılması gerekmektedir.

52) Sonuç olarak; Orman ve Su İşleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin 25/10/2013 tarihli ve sayılı yazısında belirtilen

“ 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerine:

“Mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan köy nüfusuna kayıtlı iken, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde devamlı oturan ihtiyaç sahibi hane reisleri yukarıdaki haklardan yararlanmaya devam eder.”

fikrasının ilave edilmesi ile birlikte,

Mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan köy nüfusuna kayıtlı olmamakla birlikte, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde kanunla belirlenecek bir süreyle devamlı oturmuş olan ve halen oturmaya devam eden ihtiyaç sahibi hane reislerinin 31. ve 32. maddelerde belirtilen haklardan yararlanmasını sağlayacak yönde de 6831 sayılı Orman Kanunu’nda değişiklik yapılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

VII- HAK ARAMA ÖZGÜRLÜĞÜNE İLİŞKİN YASAL MEVZUAT

I- Dava Açma Süresinin Yeniden Başlaması

14/6/2012 tarihli ve 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, bu tavsiye kararı üzerine otuz gün içinde herhangi bir işlem tesis edilmez veya eylemde bulunulmaz ise durmuş olan dava açma süresinin kaldığı yerden işlemeye başlayacaktır.

II- İlgili İdarenin işlemine karşı yargı yolu

2709 Sayılı 1982 Anayasası'nın Temel Hak ve Hürriyetlerin Korunması Başlıklı 40.maddesinin 2.fıkrasında, "Devlet, işlemlerinde, ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorundadır." hükmü yer almakta olup, 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 20 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, şikayetçilerden şikayet başvurusunda bulunmadan önce idare nezdinde başvuruda bulunarak idari işlem tesis ettirdiği, diğer şikayetçilerin bu yönde bir başvurularının bulunup bulunmadığı konusunda herhangi bir bilgi ve belge bulunmadığı dikkate alınarak, adı geçen talebinin reddine ilişkin işlem bakımından Ankara İdare Mahkemesi'ne, diğer şikayetçiler tarafından ise ilgili idareler nezdinde yapılacak idari başvuruların reddi halinde işlemin tesis edildiği yer İdare Mahkemesine yargı yolu açıktır.

KARAR

Açıklanan gerekçelerle; şikayetin kabulü ile

6831 sayılı Orman Kanunununda; mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan köy nüfusuna kayıtlı olmamakla birlikte, bu madde kapsamındaki yerlerden birinde kanunla belirlenecek bir süreyle devamlı oturmuş olan ve halen oturmaya devam eden ihtiyaç sahibi hane reislerinin 31. ve 32. maddelerde belirtilen haklardan yararlanmasını sağlayacak şekilde değişiklik yapılması yönünde Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na **TAVSİYEDE BULUNULMASINA,**

6328 sayılı Kanun'un yukarıda zikredilen 20. Maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na bu karar üzerine tesis edilecek işlem ya da tavsiye edilen çözümün uygulanabilir nitelikte görülmediği takdirde gerekçesinin otuz (30) gün içinde Kurumumuza bildirilmesinin zorunlu olduğuna,

Kararın şikayetçiye ve ilgili idareye tebliğine,

Türkiye Cumhuriyeti Kamu Başdenetçisi'nce karar verildi.

M. Nihat ÖMEROĞLU
Kamu Başdenetçisi